

Ziua în care am plecat de
acasă la oraș

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula
👤 Brian Wambi
📄 Carmen Onurah
|| 3
🗨️ Română

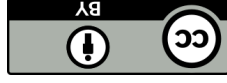
Global Storybooks

globalstorybooks.net

Ziua în care am plecat de acasă

la oraș

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula
👤 Brian Wambi
📄 Carmen Onurah

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Mica stație de autobuz din satul meu era aglomerată cu oameni și autobuze supraîncărcate. Pe jos erau încă și mai multe lucruri de încărcat. Vanzătorii de bilete strigau numele locului unde mergeau autobuzele lor.

“Orași Orași Mergem spre vest!” am
auzit un vânzător de bilete strigând.
Acela era autobuzul pe care aveam
nevoie sa-l prind.

Autobuzul pentru oraş era aproape plin, dar mai mulţi oameni încă se împingeau să se suie. Unii şi-au pus bagajul la subsolul autobuzului. Alţii şi l-au pus în portbagaj înăuntru.

Autobuzul pentru întoarcere se umplea foarte repede. În curând se va îndrepta spre est. Cel mai important lucru pentru mine acum, era să găsesc casa unchiului meu.

Noi ore mai târziu, m-am trezit în
bubuiturile zgomotoase și strigătul
pentru pasageri care sa meargă
înapoi în satul meu. Am luat în
grabă mica mea geanta și am sărit
din autobuz.

16

Călătorii noi țineau bilețul strâns în
mâna în timp ce căutau să se așeze
undeva în autobuzul aglomerat.
Femei cu copii mici îi așezau
confortabil pentru lungă călătorie.

5

M-am îngămadit înăuntru lângă o fereastră. Persoana de lângă mine ținea strâns în mână o geantă verde din plastic. Purta sandale vechi, o jacheta uzată și arăta nervos.

În drum, am învățat pe de rost numele locului unde unchiul meu locuia în marele oraș. Încă mai mormăiam când am adormit.

Dar mintea mea a deviat înapoi
Va aduce iepurii mei vreun ban? Își
Vor aduce aminte fratele meu să ude
răsădurile mele de copaci?

14

M-am uitat pe geam și mi-am dat
seama că plecam din satul meu,
locul unde am crescut. Plecam la
marele oraș.

7

S-a terminat încărcatul și toți pasagerii erau așezați. Vânzătorii ambulanți încă se mai împingeau în autobuz să-și vândă marfa pasagerilor. Fiecare striga numele a ce aveau de vânzare. Cuvintele imi sunau amuzante.

Pe măsură ce am înaintat în călătorie, înăuntrul autobuzului a devenit foarte cald. Am închis ochii sperând să adorm.

Când autobuzul a părăsit stația, m-am uitat lung pe fereaștră. M-am întrebat dacă mă voi întoarce vreodată în satul meu.

12

Câțiva pasageri au cumpărat băuturi, alții au cumpărat gustări și numai.

9

Aceste activități au fost întrerupte de șuierul autobuzului, semn că eram gata de plecare. Vânzătorul de bilete a strigat la vânzătorii ambulanți să se dea jos.

Vânzătorii ambulanți s-au împins unul pe altul ca să-și facă loc să se dea jos din autobuz. Unii au dat rest călătorilor. Alții au făcut încercări de ultima clipă să vândă ceva.